

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/281/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114209220
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8114209220.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove vo veci žalobcu Profi Credit Slovakia, s.r.o. so sídlom Bratislava, Ul. Pribinova č. 25, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Bratislava, Ul. Pribinova č. 25, proti žalovanému: L. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. č. X, za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa POS so sídlom v Prešove, Námestie legionárov č. 5, zastúpeného JUDr. Jaroslavou Oravcovou, advokátkou vo Vranove n/Topľou, Ul. Dobrianskeho č. 1651, o zaplatenie 2.769,60 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 17C 203/2014 - 54 z 13.10.2014 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka.

Nepriznáva účastníkom ani vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu v predmetnej veci o zaplatenie 2.769,60 Eur s prísl. zamietol, náhradu trov konania účastníkom nepriznal a zaviazal žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 286,20 Eur na účet jeho právnej zástupkyne.

Vychádzal zo zistenia, že nároky uplatňované žalobcom v tomto konaní sú premlčané v zmysle § 100 ods. 1, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka, a preto bolo potrebné žalobu zamietnuť.

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého žalobca nemá právo na náhradu trov konania, žalovaný si žiadne preukázateľné trovy neuplatnil a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného bola priznaná náhrada trov konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia v celkovej sume 286,20 Eur, ktoré súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia aj náležite špecifikoval.

Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, a to len proti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

Poukázal na to, že vedľajší účastník sa deklaruje ako združenie založené na ochranu spotrebiteľa a teda sa prioritne predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za týmto účelom, nie zo strany zvoleného zástupcu združenia. Účelom združenia je zastupovanie spotrebiteľov a ochrana ich spotrebiteľských práv v konaní pred súdom alebo ich podpora formou vedľajšieho účastníctva.

Združenia na ochranu spotrebiteľa majú možnosť využívať aj podporu ministerstva. Z uvedeného dôvodu súdy rozhodujú tak, že ak sa združenie rozhodne využiť pre zastupovanie v konaniach pomoc advokáta, musí jeho trovy znášať samo z vlastných prostriedkov. Odôvodnené právne zastupovanie môže byť len v mimoriadne obtiažnych právnych veciach. V opačnom prípade sa totiž vzhľadom na spôsob a formu činnosti daného združenia, kedy jeho činnosť spočíva len vo vstupe do konania spolu so splnomocnením advokáta, javí len ako činnosť zameraná na dosiahnutie odmeny. Združenie namiesto toho, aby zastupovalo spotrebiteľa, vstupuje do konania už zastúpené právnym zástupcom, a to pravidelne vo všetkých konaniach a bez výnimky.

Zákonná úprava priznáva združeniam, ktoré majú predmet činnosti ochranu spotrebiteľa osobitné práva a povinnosti v zmysle § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. Priznanie týchto oprávnení, vzhľadom na ich obsah, odlišuje takýto typ združenia od obyčajných združení, ktoré vznikli na základe realizácie združovacieho práva a pripodobňuje ich postavenie k takým subjektom ako je odborová organizácia a podobne, teda subjektom, u ktorých vzhľadom na ich zameranie sa predpokladá odborné a personálne vybavenie na vykonávanie ich činnosti. Vynaložené náklady trov právneho zastúpenia nemajú charakter účelne vynaložených nákladov.

V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo 5/2013, podľa ktorého trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej-ktorej veci a jej individualizáciu na súdoch v Slovenskej republike, nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. Na základe toho navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil a náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1,2 O.s.p. a to bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

So zreteľom na obsah odvolania žalobcu v odvolacom konaní bol preskúmaný výrok napadnutého rozsudku o trovách konania vedľajšieho účastníka, a preto ostatné výroky predmetného rozsudku, ktoré odvolaním napadnuté neboli, v odvolacom konaní preskúmané neboli a ako také nadobudli právoplatnosť (§ 206 ods. 2 veta prvá O.s.p.).

V intenciách rozhodovania o trovách konania vedľajšieho účastníka súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvého stupňa nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

Účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal (§ 142 ods. 1 O.s.p.).

Ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo (§ 142 ods. 2 O.s.p.).

Ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva, alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je (§ 93 ods. 1 O.s.p.).

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 O.s.p.).

Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh (§ 93 ods. 3 O.s.p. v znení platnom do 31.12.2014).

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O.s.p.).

V predmetnej veci súd prvého stupňa správne postupoval, pokiaľ priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania ako úspešnému subjektu proti žalobcovi, ktorý v konaní úspech nemal. Vedľajší účastník je plne legitimovaným subjektom na vystupovanie v tomto konaní ako subjekt, ktorý ochraňuje práva spotrebiteľa, a to v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p. Právo na právne zastúpenie je garantované Ústavou Slovenskej republiky a vedľajší účastník ako právnická osoba - združenie na ochranu spotrebiteľa, teda občianske združenie, nemôže byť výnimkou v tom smere, že by sa takému účastníkovi malo toto ústavné právo odopierať. Nemožno súhlasiť s názorom, že občianske združenie, ktoré bolo založené na ochranu práv občana - spotrebiteľa, musí vo svojej podstate samo osebe zabezpečovať aj právne služby a ochranu práv spotrebiteľa po právnej stránke. Zabezpečenie právneho zástupcu z radov advokátov je plne v súlade s plnením účelu a poslania tohto občianskeho združenia, pretože najmä v súčasnosti pri komplikovanej právnej úprave a často meniacej sa legislatíve, pri potrebe naštudovania a zvládnutia noriem Európskej únie je nepochybné, že zastupovanie kvalifikovaným právnym zástupcom z radov advokátov je nutné a žiaduce, pričom nijakým spôsobom sa takto nespochybňuje podstata a poslanie občianskeho združenia. Práve naopak, ide o prejav zodpovedného a kvalifikovaného prístupu pri ochrane práv spotrebiteľa. V tejto súvislosti je potrebné poukázať tiež na to, že samotný žalobca je v konaní zastúpený advokátskou organizáciou.

Pokiaľ žalobca vo svojom odvolaní namieta okolnosť, že vedľajší účastník vstupuje do celého radu sporov vedených na jednotlivých okresných súdoch a je pritom motivovaný len možnosťou dosiahnutia zisku na trovách konania, nie je možné súhlasiť s tým, že by bolo preukázané, že motiváciou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je len zisk a tomuto postupu nemožno nič vyčítať, pokiaľ takýmto spôsobom vedľajší účastník naplňa svoje základné poslanie v rovine ochrany práv spotrebiteľa.

Zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania, alebo zastupovanie advokátom. Zo strany vedľajšieho účastníka teda ide o plne eurokonformný prístup pri riešení právneho zastúpenia aj v tejto právnej veci.

Naviac je potrebné poukázať na to, že ochrana práv spotrebiteľa v tomto konaní zo strany vedľajšieho účastníka bola účinná aj z toho dôvodu, že po vstupe do konania sa vedľajší účastník vo veci vyjadril, navrhol žalobu zamietnuť a tento návrh aj náležite odôvodnil, čo bol úkon nepochybne na prospech spotrebiteľa, teda žalovanej v tomto konaní.

Pokiaľ ide o okolnosť, že združenie môže požívať prostriedky poskytované štátom na podporu ochrany spotrebiteľa, táto okolnosť nie je z pohľadu priznania náhrady trov konania právne významná.

Pokiaľ ide o aplikáciu uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo 5/2013, je potrebné konštatovať, že obsah spisu nenasvedčuje tomu, že zastupovanie v predmetnej veci bolo rutinnou záležitosťou zo strany právnej zástupkyne vedľajšieho účastníka, nakoľko podania v spise sú zo strany právnej zástupkyne vedľajšieho účastníka kvalifikované a prepracované, pričom žalobca nepredložil dôkaz, že vedľajší účastník Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa POS vstupuje do konaní hromadne.

Správne preto postupoval súd prvého stupňa, pokiaľ priznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, tieto trovy súd prvého stupňa náležite vypočítal a odôvodnil v odôvodnení svojho rozhodnutia v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov a ustálil tieto trovy na celkovú sumu 286,20 Eur.

Preto postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého žalobca ako účastník, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal, nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a vedľajšiemu účastníkovi ako úspešnému subjektu žiadne preukázateľné trovy spojené s odvolacím konaním nevznikli, preto táto náhrada nebola priznaná žiadnemu zo zainteresovaných subjektov. Vedľajší účastník sa síce vyjadril vo veci podaním z 24.11.2014, v ktorom si však uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania, a preto v zmysle vyššie uvedeného mu táto náhrada priznaná nebola.

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolanie nie je prípustné.